

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Cob/56/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119320829
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:6119320829.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Kohútovej a sudcov JUDr. Igora Ragana a JUDr. Lucie Baňackej, PhD. v spore žalobcu: Dušan Vykoukal, Ludvíkov dvor 801, 040 15 Košice - mestská časť Šaca, IČO: 10 818 839, zastúpený spoločnosťou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpený JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 238,28 EUR s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I, č.k.: 26Cb/70/2019-110 zo dňa 14. januára 2020, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Košice I, č.k.: 26Cb/70/2019 -110 zo dňa 14. januára 2020.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 238,28 EUR, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 238,28 EUR od 13.03.2019 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie toto rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca podanou žalobou žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 238,28 EUR, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 238,28 EUR od 13.03.2019 do zaplatenia z titulu nevyplatenia kráteného poistného o žalovanú sumu, fakturovanú za opravu vozidla poškodeného z poistnej udalosti.

Žalobca uviedol, že dňa 01.02.2019 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle X. T., W.: M., ktoré v čase škodovej udalosti patrilo páni K. B., bytom O. M. XX, XXX XX M. - Š. (ďalej aj ako „poistený“). Táto škodová udalosť bola riadne ohlásená žalovanému, t.j. v poisťovni KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, u ktorého má poistený uzatvorené havarijné poistenie. Žalovaný uvedenú škodovú udalosť zaregistroval ako poistnú udalosť č. 9566872474. Vzhľadom na vzniknutú situáciu si poistená, t.j. pani K. B., dala svoje poškodené motorové vozidlo X. T., W.: M., opraviť v servise Y. X., IČO: 10 818 839, t.j. u žalobcu. Náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli vo výške 1.430,44 EUR. Táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. 2019005. Poistenému bolo Oznámením o poistnom plnení zo dňa 26.02.2019 oznámené, že bolo dňa 25.02.2019 ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 9566872474, a bol mu predložený výpočet výšky plnenia. Fakturovaná suma za opravu motorového vozidla poškodeného v dôsledku poistnej udalosti č. 9566872474 predstavovala 1.430,44 EUR. Suma priznaná a uhradená žalovaným však bola iba vo výške 1.126,16 EUR. Celková nepriznaná suma, je 238,28 EUR. Táto neuznaná suma 238,28 EUR bola vlastníkom motorového vozidla X. T., W.: M., ktorým je poistená, t.j.

pani K. B., postúpená na žalobcu, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 06.06.2019. Podľa Vyjadrenia likvidátora k osobitostiam likvidácie bola priznaná normohodina práce 20 EUR s DPH a za lakovací materiál konštanta 100%. Podľa výpočtu výšky plnenia bol neprímerane účtovaný lakovací materiál, pričom rozdiel je - 59,92 EUR a nadhodnotená práca a lakovanie, pričom rozdiel predstavuje - 178,36 EUR.

Skutočnosti, ktoré žalovaný v oznámení o poistnom plnení, resp. vo výpočte výšky plnenia uviedol, nemajú zákonný ani zmluvný podklad, ich cieľom je iba účelovo sa vyhnúť vyplateniu celého poistného plnenia, na ktoré má poistený, resp. žalobca nárok. Žalobca poukázal na ust. § 797 ods.2 Občianskeho zákonníka a uviedol, že právo na poistné plnenie vzniká už samotným vznikom škodovej udalosti a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Žalobca žiada iba zaplatiť sumu za skutočne vykonanú a fakturovanú opravu. Servis pri oprave poškodeného motorového vozidla postupoval tak, aby motorové vozidlo bolo z technického a funkčného hľadiska rovnako prevádzky schopné ako pred škodovou udalosťou. Oprava bola prevedená účelne a smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti, jej cieľom a zmyslom bolo, aby poškodené motorové vozidlo spĺňalo rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické kritériá ako pred škodovou, resp. poistnou udalosťou. Poukázal aj na čl. 9 ods. 2 Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie. Uviedol, že náklady na prácu sa vypočítajú s priznaním hodinovej sadzby účtovanej autoservisom, ktorá neprevyšuje sumu obvyklú v danom regióne opravcu pre konkrétnu značku a typ vozidla. Pre porovnanie poukázal na cenníky mechanických, klampiarskych a lakovníckych prác v danom regióne pre daný alebo obdobný typ motorového vozidla (podľa kategorizácie vozidiel motorové vozidlo VW Golf patrí do rovnakej kategórie ako Audi A3). V servise Auto Gabriel, s.r.o. Košice, Osloboditeľov č. 70, Košice je cena týchto prác 38,40 EUR s DPH/43,20 EUR s DPH a v servise Moris Slovakia s.r.o., Košice, Alejová č. 4 je ich cena 39 EUR/49 EUR bez DPH.

Žalobca si účtoval pri motorovom vozidle VW Golf normohodinu vo výške 33,00 EUR, čo je v porovnaní s ostatnými autoservismi porovnateľná alebo výhodnejšia a nižšia cena, preto považuje za nedôvodné, že nebola uznaná cena práce v plnej výške. Zároveň kalkulácia žalovaného je stále predbežná, pričom likvidátori majú možnosť zasahovať a vstupovať do jednotlivých výpočtov, nakoľko môžu vkladať rôzne parametre. Podľa praxe a usmernení EÚ, ak servis dodrží technologický postup daný výrobcom, či presnú špecifikáciu povolených náhradných dielov a náplní, nemôže byť návšteva servisu mimo servisnej siete výrobcu dôvodom k strate garancií, resp. spochybňovaniu kvality opráv a následne možným dôvodom krátenia poistného plnenia. Žalovaný taktiež krátil poistné plnenie z dôvodu lakovacej konštanty. Tvrdil, že pojem lakovacia konštanta zahŕňa okrem ceny farby aj spotrebný materiál ako je napr. riedilo, acetón, striekacie kabíny a pod. Pri oprave tohto motorového vozidla a navrátení do pôvodného stavu bolo teda potrebné použiť lak, aký malo auto pôvodne, čo malo vplyv aj na technológiu opravy a množstvo lakovacieho materiálu či lakovacie práce. Žalobca vykonal nástrek v dvoch vrstvách a preto aj použitie lakovacej konštanty 110,00 % je odôvodnené. Poukázal na ust. § 788 ods. 1 a 3 a § 799 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka definuje podmienky, za ktorých je poisťiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť. Poistné plnenie možno znížiť len pod podmienkou, že došlo k vedomému porušeniu povinnosti uvedenému v odseku 1 a 2 § 799 Občianskeho zákonníka. Poistený riadne oznámil vyššie uvedenú poistnú udalosť a poskytol potrebné doklady týkajúce sa opravy poškodeného motorového vozidla, napriek tomu mu bolo poistné plnenie krátené. Na základe uvedeného si žalobca uplatnil nárok na poistné plnenie z poistnej udalosti č. 9566872474 vo výške 238,28 EUR, ktoré mu bolo neoprávnene krátené.

3. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Tvrdil, že vystavená faktúra mu nebola doručená a uplatnený nárok neexistuje vo svojom účtovníctve. Poukázal, že žalobca nešpecifikoval základné údaje - napr. ani len o priebehu škodovej udalosti a ďalších realizovaných úkonoch, ktoré sa jej týkali. Niektoré síce vyplývajú z príloh žaloby, čo však vzhľadom na znenie ustanovenia § 132 ods. 2 C.s.p. nie je postačujúce. Ďalej žalovaný namietal aktívnu legitímáciu žalobcu, keďže poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Poškodený teda bol dlžníkom žalobcu a nemohol tak so žalobcom platne uzatvoriť Zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej Zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku nikdy neuhradili a teda mu nikdy ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Uvedeným postúpením tak došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka a ide o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. V Zmluve o postúpení pohľadávky zároveň absentuje konkrétny

prejav vôle postupcu postúpiť pohľadávku (resp. jej časť) a aj samotný predmet Zmluvy o postúpení pohľadávky je rozporuplný, nejasný a v konečnom dôsledku nie je presne špecifikovaný, čo zakladá jeho neplatnosť podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia uvedeného v Oznámení 2 poukázal na skutočnosti uvádzané v predmetnom Oznámení, v ktorom sa uvádza, že priznaná bola oprava podľa kalkulácie vypočítanej technikom Slovepxerty na základe reálnej opravy. Tvrdil, že postupoval podľa čl. IX ods.2 Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie Autokomplet. Žalovaný zároveň zotrval na dôvodoch nepriznania žalovanej sumy uvedených v Oznámení o poistnom plnení zo 26.02.2019.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu zo dňa 03.09.2019 uviedol, že žalovaný krátil poistné plnenie z dôvodov uvedených v liste o ukončení šetrenia zo dňa 26.02.2019, ktoré sú v rozpore s Občianskym zákonníkom a Civilným sporovým poriadkom. Poukázal na § 799 Občianskeho zákonníka a na ustálenú judikatúru súdov týkajúcu sa výkladu kogentného ustanovenia § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka (rozsudok NS SR, sp.zn. 1Cdo/152/2009 zo dňa 27.01.2011), ktoré poistné plnenie umožňuje znížiť len v prípade, ak porušenie povinnosti bolo vedomé a súčasne malo podstatný vplyv na poistnú udalosť, resp. na zväčšenie rozsahu jej následkov. K naplneniu dôvodov krátenia musia byť obligatórne a kumulatívne dve podmienky, a to vedomé porušenie povinností a to, že porušenie týchto povinností má podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti. Dôvody zníženého plnenia je povinný uviesť a nemôže ich dodatočne meniť. Dôkazné bremeno z dôvodu kráteného poistného prechádza na žalovaného. Žalobca podporne poukázal na Uznesenie ústavného súdu SR z 21. januára 2015, sp. zn.: II. ÚS 38/2015), a čl. 8 CSP. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný krátil poistné plnenie z dôvodov, ktoré nie sú v súlade s ust. § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka a sú nepreskúmateľné. Žalovaný v konaní neunesol svoje dôkazné bremeno o dôvodnosti svojho postupu. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa náležitostí žaloby žalobca poukázal na ust. § 132 CSP. Tvrdenia, z ktorých má vyplynúť oprávnenosť uplatneného nároku - nároku na krátené poistné plnenie, sú jednoznačné a konkrétne, pričom nie je možné dôjsť k zámeně s iným skutkom. Žalovaný z danej poistnej udalosti aj plnil, čo znamená, že daný nárok uznal, sporný je len rozsah náhrady škody. Žalobca zároveň nesúhlasil s námietkou žalovaného o nedostatku jeho aktívnej legitímácie. Právo na poistné plnenie vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Konanie a tvrdenie žalovaného, podľa ktorého by poškodený musel v prípade opravy poškodeného motorového vozidla uhradiť náklady sám a až potom by bol oprávnený žiadať náhradu škody od poisťovne, je v rozpore s podstatou a zmyslom povinného zmluvného poistenia, ktoré má chrániť poškodeného. Žalobca ďalej uviedol, že pokiaľ by mal zákonodarca v úmysle ako predpoklad priznania poistného plnenia splnenie povinnosti poisteného predložiť doklad o tom, že náklady na uvedenie veci do stavu pred poistnou udalosťou poistený vynaložil, výslovne by túto požiadavku uviedol v zákone, obdobne ako v prípade § 449 odsek 3 OZ a § 810 OZ. Žalobca označil argumentáciu žalovaného o neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky za nemajúcu oporu v zákone.

V predmetnom prípade poistený z jasne špecifikovanej poistnej udalosti, t.j. veriteľ, postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, ktorá mu mala byť vyplatená žalovaným z titulu nároku na poistné plnenie, na postupníka, t.j. žalobcu, aby priamo žalobca mohol vymáhať žalovaným neuhradenú pohľadávku od žalovaného. Odmena za postúpenie bola predmetom osobitnej dohody. Žalobca poukázal na princíp preferencie platnosti právnych úkonov, neplatnosť právneho úkonu je reštriktívnou výnimkou, ku ktorej možno interpretačne dospieť iba v prípade, ak konkrétny úkon za žiadnych okolností neobstojí ako platný. Na podporu svojej argumentácie poukázal aj na judikatúru v súvislosti s posudzovaním platnosti zmlúv a ich výkladom (R (ČR) 27/2008, NS ČR, sp.zn. 29 Odo 775/2004, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 640/2014 z 1. apríla 2015, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2008 sp.zn. I. ÚS 242/07, uznesenie NS SR, sp. zn. 4Cdo/132/2007, nález ÚS SR, sp.zn. I. ÚS 242/07-29, rozsudok NS SR, sp.zn. 1 M Obdo V 6/2006, uznesenie NS ČR, sp.zn. 33 Cdo/4155/2011). Zmluva o postúpení pohľadávky medzi postupcom, t.j. K. B. a postupníkom (žalobcom) zo dňa 06.06.2019 obsahuje jasné označenie účastníkov zmluvy a tiež identifikáciu postupovanej pohľadávky. Postupovaná pohľadávka je v predmetnej zmluve špecifikovaná čo do výšky (presné vyčíslenie krátenej sumy), ale aj čo do dôvodu vzniku (nezaplatenie časti faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla, ktorého potreba opravy vznikla z dôvodu vzniku poistnej udalosti).

V článku II. predmetnej zmluvy postupca jednoznačne prehlasuje, že špecifikácia postupovanej pohľadávky je úplná a správna. Logickým výkladom, ak postupca prehlasuje, že špecifikácia postupovanej pohľadávky je úplná a správna, musí mať vedomosť o tom, že táto pohľadávka je predmetom postúpenia a teda aj takto prejavuje svoju vôľu pohľadávku v konkrétnej výške, vzniknutú z konkrétneho dôvodu, postúpiť.

Zmluva o postúpení pohľadávky z hľadiska platnosti ako právneho úkonu musí obsahovať generálne základné prvky, ktoré sú nevyhnutné pre platnosť každého právneho úkonu, v zmysle § 34 a nasl. OZ v platnom znení. Postupca vyjadril svoju vôľu postúpiť pohľadávku na postupníka, a to vyjadrením súhlasu s výškou a špecifikáciou postupovanej pohľadávky. Taktiež v článku III. predmetnej zmluvy v bode 4 zmluvné strany (teda postupca a postupník) vyhlasujú, že zmluva predstavuje ich skutočnú, slobodnú a vážnu vôľu a na znak súhlasu ju podpisujú. Aj na základe uvedeného možno jednoznačne konštatovať, že postupca prejavil svoju vôľu pohľadávku postúpiť.

5. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Medzi stranami konania nebolo sporné, že dňa 01.02.2019 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle X. T., W.: M., ktoré v čase škodovej udalosti patrilo pani K. B., bytom Na Košariskách 19, 040 15 Košice - Šaca (ďalej aj ako „poistený“). Táto škodová udalosť bola riadne ohlásená žalovanému, t.j. v poisťovni KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, u ktorého má poistený uzatvorené havarijné poistenie. Žalovaný uvedenú škodovú udalosť zaregistroval ako poistnú udalosť č. 9566872474. Poistená dala svoje poškodené motorové vozidlo opraviť u žalobcu. Náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli faktúrou č. 2019005 vyúčtované vo výške 1.430,44 EUR. Poistenému bolo Oznamením o poistnom plnení zo dňa 26.02.2019 oznámené, že dňa 25.02.2019 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 9566872474, a bol mu predložený výpočet výšky plnenia. Fakturovaná suma za opravu motorového vozidla poškodeného v dôsledku poistnej udalosti č. 9566872474 predstavovala 1.430,44 EUR. Suma priznaná a uhradená žalovaným však bola iba vo výške 1.126,16 EUR. Celková nepriznaná suma, je 238,28 EUR. Podľa Vyjadrenia likvidátora k osobitostiam likvidácie bola priznaná cena normohodiny práce vo výške 20 EUR s DPH a lakovacia konštanta vo výške 100%.

Medzi sporovými stranami bolo sporné, či má žaloba všetky náležitosti podľa ust. § 129 a § 132 CSP, či je žalobca v konaní aktívne legitimovaný, či je zmluva o postúpení pohľadávky platná a či má žalobca nárok na zaplatenie sumy 238,28 EUR s prísl. voči žalovanému.

Z faktúry č. 2019005 zo dňa 12.02.2019 splatnej dňa 17.02.2019, súd prvej inštancie zistil, že žalobca vyúčtoval K. B. cenu za opravu vozidla X. T., W.: M. vo výške 1.430,44 EUR.

Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 26.02.2019 súd prvej inštancie zistil, že žalovaný dňa 25.02.2019 ukončil šetrenie predmetnej poistnej udalosti (č. 9566872474) s

tým, že žalobcovi poukázal poistné plnenie vo výške 1.126,16 EUR v zmysle § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Ku kráteniu poistného plnenia došlo podľa vyjadrenia likvidátora, z dôvodu, že bola priznaná normohodina práce vo výške 20 EUR s DPH a za lakovací materiál bola priznaná konštanta 100%.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 06.06.2019 súd prvej inštancie zistil, že postupca (K. B.) postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému vo výške 238,28 EUR (vrátane príslušenstva) na žalobcu. Postupca prehlásil, že mal voči dlžníkovi KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group pohľadávku v celkovej výške 1.430,44 EUR. Predmetná pohľadávka vznikla z dôvodu poistnej udalosti č. 9566872474 zo dňa 01.02.2019, v dôsledku ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla X. T., W.: M. Predmetná suma bola u dlžníka uplatnená faktúrou č. 2019005 a z časti vo výške 1.126,16 EUR priznaná a uhradená. Zostávajúci dlh vo výške 238,28 EUR je doposiaľ neuhradený. Predmetom zmluvy je postúpenie pohľadávky vo výške 238,28 EUR, čo predstavuje rozdiel medzi fakturovanou sumou a poistným plnením už vyplateným spoločnosťou KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, a jej príslušenstva, z postupcu na postupníka za podmienok stanovených touto zmluvou. Odplata za postúpené pohľadávky je dohodnutá v osobitnej dohode. Podľa čl. II. zmluvy postupca prehlasuje, že špecifikácia postupovaných pohľadávok je úplná a správna. V čl. III. bode 4. zmluvy účastníci prehlásili, že táto vyjadruje ich skutočnú, slobodnú a vážnu vôľu.

Na preukázanie výšky cien autoopravárenských prác v regióne predložil žalobca cenníky autoservisov, podľa ktorých (pre porovnateľné auto) v autoservise Moris Slovakia s.r.o. je ich cena 39 EUR bez DPH (mechanická dielňa) a 49 EUR bez DPH (karosárska a lakovacia dielňa), v autoservise Auto Gábiel, s.r.o. je ich cena 38,40 EUR s DPH (mechanické práce) a 40,80 EUR s DPH (karosárske a lakovacie práce).

Podľa kalkulácie opravy č. 2019008 zo dňa 11.02.2019 (vyhotovenej žalobcom) náklady na opravu vozidla X. T., W.: M. predstavujú 1.430,44 EUR s DPH.

Žalovaný doposiaľ neuhradil žalobcovi 238,28 EUR, ani úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 238,28 EUR od 13.03.2019 do zaplatenia.

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení §129 a § 132 zákona 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), podľa § 35 zákona 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 37 OZ, § 39 OZ, § 422 ods. 1 OZ, § 788 OZ, § 790 O, § 791 OZ, § 795 ods. 1 OZ, § 797 OZ, § 799, § 806 a § 809 OZ, podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

7. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že škoda vznikla v dôsledku dopravnej nehody na motorovom vozidle, ktoré v čase škodovej udalosti patrilo poistenému žalovanému. Žalovaný na základe predloženého oznámenia o poistnom plnení žalobcovi sčasti uhradil škodu, ktorá vznikla v dôsledku poistnej, resp. škodovej udalosti. Žalovaný teda nárok žalobcu, resp. poisteného na náhradu škody ako taký uznal, sporný bol len rozsah náhrady škody. Žalobca uviedol všetky rozhodujúce skutočnosti na potrebné preukázanie nároku, označil a predložil dôkazy na preukázanie svojich tvrdených skutočností a taktiež jasne špecifikoval svoj žalobný návrh.

Z obsahu predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky súd prvej inštancie zistil, že má všetky náležitosti stanovené právnymi predpismi, je určitá, zrozumiteľná a platná. Účastníci zmluvy sú riadne označení. Postúpená pohľadávka je jednoznačne identifikovateľná uvedením čísla poistnej udalosti a čísla faktúry. Výška postúpenej pohľadávky je v zmluve uvedená a dlžník je tiež riadne označený. Predmet zmluvy je riadne uvedený a určený - jedná sa o postúpenie pohľadávky. V článku II. predmetnej zmluvy postupca jednoznačne prehlasuje, že špecifikácia postupovaných pohľadávok je úplná a správna. Zo obsahu zmluvy jednoznačne vyplýva prejav vôle zmluvných strán. Vo vzťahu k posudzovaniu platnosti alebo neplatnosti právnych úkonov je potrebné poukázať a prihliadnuť aj na žalobcom uvedený Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 640/2014 z 1. apríla 2015, podľa ktorého sa má preferovať výklad v prospech platnosti právnych úkonov. Predmetná zmluva o postúpení pohľadávky, vzhľadom na vyššie uvedené podľa súdu prvej inštancie spĺňa a obsahuje všetky obligatórne náležitosti stanovené zákonom. K argumentu žalovaného, že zmluvou o postúpení pohľadávky nemožno postúpiť záväzok, súd prvej inštancie uviedol, samotná škoda vznikla poistenému momentom vzniku škodovej udalosti, pričom faktúra slúži len na preukázanie výšky škody, nie však vzniku samotnej škody, na reparáciu ktorej má žalobca nárok a ktorej vznik nie je v zmysle vyššie uvedenej súvislosti potrebné preukazovať inak. Podľa ust. § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na poistné plnenie vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Tvrdenie žalovaného, podľa ktorého by poistený musel v prípade opravy poškodeného motorového vozidla uhradiť náklady sám a až potom by bol oprávnený žiadať náhradu škody od poisťovne, je v rozpore s podstatou a zmyslom havarijného poistenia, ktoré má chrániť poisteného. Žalobca nemohol faktúru vystaviť priamo žalovanému, nakoľko nebol s ním v žiadnom právnom vzťahu.

Zo zmluvy o postúpení časti pohľadávky jednoznačne vyplýva, že postupca postúpil na žalobcu ako postupníka nezaplatenú časť pohľadávky voči žalovanému - rozdiel medzi vzniknutou škodou a škodou zaplatenou dlžníkom. Išlo o časť škody, ktorá vznikla poškodenému (poistenému) momentom vzniku škodovej udalosti. Nešlo teda o postúpenie záväzku z faktúry č. 2019005, ako sa to nesprávne snaží interpretovať žalovaný. Na základe vyššie uvedených záverov súd prvej inštancie právne uzavrel, že žalobca je nositeľom aktívnej vecnej legitímácie. Súd prvej inštancie neuveril tvrdeniam žalovaného, podľa ktorých neexistuje predmetná faktúra, nakoľko v oznámení o poistnom plnení zo dňa 26.02.2019 ju sám uvádza a odvoláva sa na ňu.

Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalovaný nepostupoval v súlade s čl. IX bodom 1. a 2. zmluvných dojednaní. Pri výpočte nákladov na prácu žalovaný nezohľadnil hodinovú sadzbu v danom regióne pre príslušný typ a značku. Žalobca, resp. jeho právni predchodcovia, splnili všetky povinnosti poisteného, preto žalovaný nebol oprávnený na krátenie poistného plnenia. Zo žalobcom predložených cenníkov za opravy vozidiel vyplýva, že jeho ceny sú obvyklé v danom regióne a náklady na opravu vozidla sú primerané, preto určenie ceny za normohodinu opravárenských prác žalovaným sumou 20 EUR vrátane DPH je nedôvodné. Žalovaný nemôže svojvoľne určovať cenu za normohodinu práce pri oprave vozidla v neautorizovanom a nezmluvnom servise sumou 20 EUR vrátane DPH. Pokiaľ mal žalovaný pochybnosti o účelnosti a primeranosti vyúčtovaných nákladov, mal predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (napr. súkromný znalecký posudok, kalkuláciu nákladov a pod.). Vo vzťahu k výške lakovacej konštanty je potrebné uviesť, že podľa žalobcu (a aj v zmysle kalkulácie) bolo potrebné použiť lak, aký malo auto pôvodne, čo malo vplyv aj na technológiu opravy a množstvo lakovacieho materiálu či lakovacie práce. Žalobca vykonal nástrek v dvoch vrstvách a preto aj použitie lakovacej konštanty 110,00 % je podľa súdu prvej inštancie odôvodnené. Súd prvej inštancie poukazuje na § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka uzavrel, že žalovaný nebol oprávnený poistné plnenie znížiť. Zo žalobcom predložených cenníkov za opravy vozidiel vyplýva, že jeho ceny sú obvyklé v danom

regióny a náklady na opravu vozidla sú primerané. Krátenie poisťného nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, ani v zmluvných dojednaniach. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení nenavrhoval ani nepredložil žiadne dôkazy.

8. K príslušenstvu pohľadávky súd prvej inštancie uviedol, že nakoľko žalovaný neuhradil poisťné plnenie v lehote do 15 dní od ukončenia šetrenia poisťnej udalosti (25.02.2019), dostal sa do omeškania (dňom 13.03.2019) so zaplatením sumy 238,28 EUR a je povinný zaplatiť úroky z omeškania. Výška úrokov z omeškania je v súlade s ustanoveniami § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

9. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v celom jeho rozsahu, z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h) CSP). Žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Košice I č. k. 26Cb/70/2019-110 zo dňa 14.01.2020 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Košice I na ďalšie konanie

11. Žalovaný považuje rozsudok prvoinštančného súdu za nesprávny, nezákonný, arbitrárny a nepreskúmateľný. Podľa názoru žalovaného je rozsudok súdu prvej inštancie výsledkom zjavnej svojvôle a poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 382/06). Žalovaný ďalej uviedol, že prvoinštančný súd vyslovil právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Pritom porušenie právnych noriem v dôsledku svojvôle (napr. nerešpektovaním kogentnej normy) alebo v dôsledku interpretácie, ktorá je v zjavnom rozpore s princípom spravodlivosti, potom zakladá porušenie základných práv a slobôd. Žalovaný uviedol, že medzi procesné záruky spravodlivého súdneho konania patrí nepochybne aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Právo na spravodlivý proces spravidla vyžaduje, aby rozhodnutie súdu bolo odôvodnené a poukázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Van de Hurk v. Holandsko, Ruiz Torija v. Španielsko, Hiro Balani v. Španielsko, a rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 56/01 a nález sp. zn. III. ÚS 119/03-30.

Žalovaný je toho názoru, že súd prvej inštancie sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal so samotnou aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu vo vedenom súdnom spore. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal postúpiť tzv. pohľadávku, ktorú mal voči žalovanému, ktorá však vyplýva z jeho záväzku voči žalobcovi, čo v konečnom dôsledku je práve v rozpore s ustanovením § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov. Žalovaný ďalej poukázal na skutočnosť, že v samotnej zmluve o postúpení pohľadávky absentuje konkrétny prejav vôle poškodených ako postupcov, týkajúci sa postúpenia samotných pohľadávok na žalobcu. V predloženej zmluve je zo strany zmluvných strán uvedená len špecifikácia pohľadávok, ktorá následne je premietnutá v predmete samotnej zmluvy, avšak absentuje tu naplnenie samotného cieľa zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorým je prejav vôle postupcu na postúpenie pohľadávky. Samotný predmet zmluvy je potrebné považovať za rozporuplný, nejasný a v konečnom dôsledku za presne nešpecifikovaný. Rozpornosť týkajúca sa predmetu postúpenia spočíva v tom, že z textu vyplýva, že poškodený plánoval postúpiť svoje pohľadávky, ale z obsahu zmluvy je zrejmé, že táto pohľadávka predstavuje záväzok poškodeného. Uvedené skutočnosti zakladajú absolútnu neplatnosť predmetných právnych úkonov. Žalovaný v rámci svojej argumentácie poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Cdo 1527/99 zo dňa 22.6.2000, v ktorom súd vykladá pojem neurčitý úkon tak, že ide o prípady, keď úplne chýba určitá vôľa, ako aj v prípade, keď nie je obsah prejavenej vôle účastníka jednoznačný, a výklad pojmu nezrozumiteľný úkon ako taký stav, ak z dôvodu vadného sprostredkovania svojej vôle (napr. sprostredkovaním tejto vôle v texte písomnej zmluvy) je jeho vôľa nejasná. Na podobné závery žalovaný poukázal aj v rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 23 Cdo 879/2014 zo dňa 2.6.2014. Žalovaný uviedol, že predložené zmluvy o postúpení pohľadávok sú absolútne neplatné právne úkony. Absolútna neplatnosť nastáva priamo zo zákona (ex lege), pôsobí od počiatku (ex tunc) a súd na ňu prihliada z úradnej povinnosti (ex off). Absolútna neplatnosť zároveň vylučuje možnosť dodatočného schválenia (ratihabície), či dodatočného odpadnutia dôvodu (konvalidácie), nepremičuje

sa a bez akéhokoľvek časového obmedzenia sa jej môže dovolávať každý, pretože táto absolútna neplatnosť pôsobí proti všetkým (erga omnes).

Žalovaný ďalej uviedol, že prvoinštančný súd priznal žalobcovi úroky z omeškania v rozpore s ustálenou judikatúrou, vyjadrenou v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Dovolací súd zároveň v rozhodnutí uviedol, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona o PZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti.

12. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že nesúhlasí s názorom žalovaného, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je arbitrárne. Rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje dostatok dôvodov, ako aj odkaz na relevantné ustanovenia zákona. Žalobca poukázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (o. i. veci G. R. proti Š., rozsudok zo dňa 21.X.1999 týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96, R. T. proti Š., rozsudok zo dňa 9.12.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, V. D. H. proti H., rozsudok zo dňa 19.4.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90,), judikatúry Ústavného súdu SR (sp. zn. I. ÚS 226/03 zo dňa 12.5.2004, III. ÚS 209/04 zo dňa 23.6.2004, sp. zn. III. ÚS 95/06 zo dňa 15.3.2006, sp. zn. III. ÚS 260/06 zo dňa 23.8.2006, sp. zn. III. ÚS 36/2010 zo dňa 4.5.2010, sp. zn. I. ÚS 114/08 zo dňa 12.6.2008). Žalobca uviedol, že nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolností každého prípadu. Z napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že prvostupňový súd sa vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalovaného. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že žalovaný sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia prvostupňového súdu (napr. I.ÚS 188/06). Žalobca poukázal aj na ďalšiu judikatúru najvyšších súdnych autorít v nadväznosti na dostatočné odôvodnenie rozhodnutia (rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veci III. ÚS 199/09, II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, III. ÚS 30/07, rozhodnutie EŠLP vo veci Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A č. 254-B, s. 49.).

Vo vzťahu ku namietanému predmetu zmluvy o postúpení pohľadávky žalobca uviedol, že plne zotrúva na argumentácii prezentovanej v prvostupňovom konaní. Poukázal pritom na § 797 ods. 2 OZ. Nárok na náhradu škody, resp. poistného plnenia podľa žalobcu vzniká okamihom vzniku škody a neviaže sa na vykonanie opravy motorového vozidla a teda nie je ani rozhodujúce v prípade navrátenia veci do predošlého stavu kto a ako (t.j. platobné miesto) uhradí škodu. Právna skutočnosť, ktorá podmieňuje vznik nároku je vznik škodovej udalosti. Je potrebné rozlišovať vzťah poškodeného a žalovaného a vzťah poškodeného a žalobcu ako autoservisu. Predmetom tohto konania je nárok na krátenú časť poistného plnenia z poistnej udalosti, tj. predmetom konania je vzťah poškodeného a žalovaného. Je iba zhoda okolností, že servis vykonávajúci opravu a žalobca, ktorý nadobudol pohľadávku je tá istá osoba Právne postavenie žalovaného sa postúpením pohľadávky nijako nezmenilo. Pre toto konanie je irelevantné, či pohľadávka autoservisu (a zároveň žalobcu) bola poškodeným uhradená a žalovaný tento vzťah nemá ani právo spochybňovať alebo nejako doň vstupovať. Poistený má pohľadávku voči poisťovni - voči žalovanému, a to nárok na poistné plnenie. Nárok na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť, teda, ak nastane poistná udalosť. Právo na plnenie poistného plnenia nie je podmienené žiadnou inou skutočnosťou, ako napríklad úhradou faktúry zo strany poškodeného/poisteného. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach v otázke úhrady faktúr za opravu či platnosti zmlúv o postúpení pohľadávky v konaní vedenom pod sp.zn. 3Cob/31/2018, 4Cob/60/2017, 2Cob/75/2018, 4Cob/107/2018, 2Cob/84/2018, 3Cob/8/2018, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 289/2017.

Žalobca ďalej zopakoval svoju argumentáciu vo vzťahu k platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky a aktívnej legitimácii žalobcu.

Vo vzťahu k úrokom z omeškania priznaných súdom prvej inštancie žalobca uviedol, že závery v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018 nemožno aplikovať na predmetný prípad aj z toho dôvodu, že žalobca si neuplatnil úrok z omeškania podľa špeciálnej právnej normy -

zákona o povinnom zmluvnom poistení, keďže v danom prípade nešlo o nárok na náhradu škody z povinného zmluvného poistenia, ale o nárok na poistné plnenie z havarijného poistenia. Pri priznávaní úrokov z omeškania sa vychádza výlučne z Občianskeho zákonníka.

Žalobca, resp. jeho právny predchodca predložil žalovanému faktúru za opravu vozidla, ktorú bol žalovaný povinný prešetriť v rámci šetrenia poistnej udalosti, a do 15 dní od skončenia prešetrovania poistnej udalosti žalobcovi poskytnúť poistné plnenie. Ak žalovaný, čo i len časť zo žalobcom uhradenej faktúry neuhradil, pričom v súdnom konaní sa preukáže nárok žalobcu na zaplatenie celej fakturovanej sumy, nie je dôvod na nepriznanie úrokov z omeškania, keďže je zrejmé, že žalovaný neplnil peňažné plnenie riadne a včas. Tento skutkový stav sa nijakým spôsobom neodlišuje od klasického záväzkového vzťahu, kedy ak veriteľ vyzve dlžníka na zaplatenie peňažného dlhu, ktorý však neakceptuje veriteľom požadovanú výšku plnenia, pričom v súdnom konaní sa neskôr preukáže, že veriteľ má nárok na ním požadovanú výšku plnenia, súd zaviazá dlžníka aj na úhradu úroku z omeškania za nesplnenie peňažného dlhu riadne a včas. To vyplýva aj z početnej rozhodovacej praxe súdov, žalobca poukázal napríklad na rozsudok Krajského súdu v Košiciach 2Cob/84/2018 zo dňa 27.06.2018, rozsudok Krajského súdu v Košiciach 3Cob/125/2017 zo dňa 28.06.2018, rozsudok Krajského súdu v Košiciach 3Cob/35/2018 zo dňa 25.10.2018.

13. Žalovaný odvolaciu repliku nepodal, výzva súdu prvej inštancie s vyjadrením k odvolaniu mu bola doručená dňa 27.04.2020.

14. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 C.s.p.. Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

15. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 C.s.p. odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 C.s.p. oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

16. Žalovaný podanie odvolania odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p.. Odvolací súd zastáva názor, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

17. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, posúdil, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

18. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Odvolací súd si osvojil odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu žalovaného a k podstatným tvrdeniam strán sporu v tomto odvolacom konaní, odvolací súd udáva:

19. Podľa ust. § 37 zákona 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ): (1) Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. (2) Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný. (3) Právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný.

20. Podľa ust. § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

22. Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Predmetom konania je nárok na poistné plnenie zo zmluvy o havarijnom poistení. Žalovaný v konaní namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že zmluva o postúpení pohľadávky na žalobcu je neplatná. S týmto právnym názorom žalovaného odvolací súd nesúhlasí, pretože nezodpovedá vykonanému dokazovaniu a ustálenej judikatúre súdov.

24. Odvolací súd podľa citovaných zákonných ustanovení uzavrel, že ku vzniku škody na motorovom vozidle poškodených dochádza už samotnou škodovou udalosťou, nie opravou motorového vozidla. Výšku škody nie je možné robiť závislou na tom, ako poškodený s vecou naloží, či ju niekomu daruje, predá alebo vymení a za akú cenu (protihodnotu), pretože tieto okolnosti sú náhodilé. Spôsob, akým naloží poškodený s poškodenou vecou je bez akejkoľvek súvislosti so vzniknutou škodou. Pre konanie je preto nepodstatné, či poškodený žalobcovi uhradil faktúru za opravu vozidla, pretože škoda nevznikla opravou motorového vozidla, ani okamihom úhrady faktúry. Ak by poškodený najskôr musel uhradiť faktúru za opravu vozidla, až následne si nárok uplatniť u žalovaného, došlo by tým k popretiu podstaty poistenia, ktorým je prenos negatívnych dôsledkov škodovej udalosti na tretí subjekt - poisťovňu.

25. Odvolací súd za nesprávne považuje aj tvrdenie žalovaného, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná pre rozpor § 524 a nasl. OZ. Súd prvej inštancie správne vychádzal zo všetkých relevantných zákonných kritérií uplatňovaných pri výklade právnych úkonov, teda nielen z jazykového vyjadrenia, ale aj z vôle účastníkov zmluvy, úmyslu poškodeného postúpiť svoju pohľadávku, okolností, ktoré predchádzali uzavretiu Zmluvy o postúpení pohľadávky (Oznámenie o poistnom plnení, na základe ktorého žalovaný plnil iba z časti) a následného správania strán. Tieto skutočnosti z pohľadu odvolacieho súdu smerujú k jednoznačnému záveru o určitosti Zmluvy o postúpení pohľadávky, a teda jej platnosti, vychádzajú z § 35 Občianskeho zákonníka.

26. S poukazom na nález ÚS SR z 3. júla 2008 sp.zn. I.ÚS 242/07, nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 640/2014 z 1. apríla 2015 a uznesenie NS SR, sp.zn. 4Cdo/132/2007, odvolací súd vo vzťahu k ďalším argumentom žalovaného o neplatnosti zmluvy o cesii konštatuje, že výklad žalovaného je prísne formalistický a nerešpektuje skutočnú vôľu zmluvných strán, zásadu pacta sunt servanta a zásadu preferencie platnosti právnych úkonov pred ich neplatnosťou. Vôľa sporovej strany je vyjadrená zrozumiteľne, slobodne vážne, odvolací súd nemá dôvod odoprieť právnomu úkonu zamýšľané právne účinky a vyhlásiť zmluvu o postúpení za neplatnú v rozpore s vôľou zmluvných strán.

27. Podľa § 799 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené.

28. Podľa § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poisťiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti.

29. Podľa § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak malo vedomé porušenie povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poisťiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinnosti plniť. Poisťiteľ nie je oprávnený počas trvania poistnej zmluvy plnenie z poistnej zmluvy znížiť z dôvodu, že poistné nebolo riadne a včas zaplatené.

30. Podľa § 151 ods. 1 a 2 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

31. Odvolací súd zdôrazňuje, že len za situácie, ak došlo k vedomému porušeniu povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 § 799 Občianskeho zákonníka, ktoré malo podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poisťiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinnosti plniť. Výsledky dokazovania preukázali, že poškodený si zabezpečil opravu motorového vozidla v servise žalobcu, ktorý mu za vykonanie opravy doložil vyúčtovanie vo forme faktúry. Takýto stav nie je dôvodom postupu

žalovaného pre aplikáciu ustanovenia § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Zníženie poistného plnenia môže nastať, len ak by poistený vedome porušil povinnosti uvedené v odseku 1 a 2 ustanovenia § 799 Občianskeho zákonníka, k čomu však nedošlo.

32. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie predloženými listinnými dôkazmi (predovšetkým cenníkmi monitorujúcimi ceny normohodín obvyklé v košickom regióne pre osobné motorové vozidlá rovnakej kategórie) preukázal, že cena normohodiny práce je v regióne obvyklá a neexistuje objektívny dôvod na jej zníženie. Žalovaný zároveň nerozporoval skutkové tvrdenia žalobcu, ktorými zdôvodnil aplikovanie lakovacej konštanty vo výške 110 %. Pri konkrétnej oprave motorového vozidla s ohľadom na mieru a charakter jeho poškodenia musí žalovaný uviesť, prečo mal byť použitý iný lakovací koeficient, ako ten, ktorý použil žalobca. Z uvedených dôvodov odvolací súd konštatuje, že žalovaný neunesol bremeno tvrdenia a nijakým spôsobom nepreukázal oprávnenosť zníženia poistného plnenia.

33. Vo vzťahu k priznanému príslušenstvu pohľadávky, odvolací súd konštatuje argumentácia žalovaného rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018 nie je namieste, nakoľko predmetom konania nie je nárok z povinného zmluvného poistenia, ale o nárok na poistné plnenie z havarijného poistenia. Pri posudzovaní úrokov z omeškania súd prvej inštancie správne aplikoval právnu úpravu omeškania pre občianskoprávne vzťahy obsiahnutú v Občianskom zákonníku a príslušnom vykonávacom predpise. Žalovaný bol povinný prešetriť poistnú udalosť a do 15 dní od skončenia prešetrovania poistnej udalosti žalobcovi poskytnúť poistné plnenie. Nakoľko žalovaný nepreukázala oprávnenosť krátenia poistného plnenia, súd prvej inštancie správne priznal úrok z omeškania od prvého dňa omeškania, nasledujúceho po uplynutí 15 dňovej lehoty.

34. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci dostatočne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil a vo veci rozhodol správne, ak žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 238,28 EUR, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 238,28 EUR od 13.03.2019 do zaplatenia ako rozdiel medzi fakturovanou cenou opravy poškodeného motorového vozidla a sumou reálne zaplatenou žalovaným, titulom nároku na náhradu škody z havarijného poistenia, ktoré sa poskytuje práve za účelom úhrady vzniknutej škody v dôsledku poistnej udalosti.

35. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny. Taktiež potvrdil výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania ako vecne správny.

36. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. tak, že žalobcovi, ktorý bol v tomto odvolacom konaní úspešný priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalovaný. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).